

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120210440
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4120210440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., B. I.. XX, XXX XX K. ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky X.. Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX K., a otca X.H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V.. R.. Z. XXXX/XX, XXX XX I., o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 13P/246/2020-222 zo dňa 08.03.2021 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/40/2018-128 zo dňa 26.07.2018 v časti vyživovacej povinnosti otca na maloletú S. tak, že vyživovaciu povinnosť otca na maloletú S. zvýšil zo sumy 135 eur mesačne na sumu 155 eur mesačne od 01.10.2020, ktorú je otec povinný platiť k rukám matky dieťaťa vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred. Zročné výživné, ktoré za obdobie od 01.10.2020 do 28.02.2021 predstavuje sumu 100 eur, súd zaviazal otca dieťaťa zaplatiť k rukám matky dieťaťa do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Súd návrh otca dieťaťa na zníženie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej ako „zákon o rodine“) a § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení uviedol, že matka dieťaťa sa podaným návrhom domáhala, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť pre maloletú S. zo sumy 135 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne s účinnosťou od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Matka dieťaťa odôvodnila svoj návrh tým, že v čase poslednej úpravy mala maloletá S. X,X roka a žila v I., nemala žiadne krúžky, pričom v súčasnej dobe žije s matkou v K., navštevuje V. G. a tiež krúžky. Výška výživného nereflektuje na súčasný stav, pomery a vek maloletej S.. Matka pôsobí ako G. na Q. W. a jej mesačný príjem predstavuje 1.400 eur v čistom, pričom má spolu dve vyživovacie povinnosti. V súčasnej dobe žije s priateľom P. V., ktorý je rozvedený a z rozvedeného manželstva má dve vyživovacie povinnosti v sume 350 eur mesačne. Spolu nehospodária a k výške jeho príjmu sa vyjadriť nevedela. Bývajú spoločne v jej byte, pričom priateľ prispieva na elektrinu vo výške 25 eur mesačne a spolupodieľa sa na nákupoch do domácnosti vo výške približne 250 eur mesačne. Priateľ spláca hypotekárny úver mesačnou splátkou 300 eur. Je vlastníkom nehnuteľnosti, a to X-izbového bytu v K., v ktorom náklady predstavujú cca 150 eur mesačne.

2. Otec dieťaťa nesúhlasil s navýšením výživného na maloletú S., ktoré požadovala matka dieťaťa vo výške 250 eur. Vytykal matke, že je nútený kupovať veci, keď je maloleté dieťa u neho, pretože matka nemá záujem maloletej nejakej veci pribaliť. Byt, ktorý momentálne obýva, patrí jeho rodičom, je X-izbový a nachádza sa v I.. Výdavky súvisiace s bývaním v tomto byte hradia jeho rodičia v sume 150 eur mesačne, ktorá zahŕňa elektrinu, plyn, vodu. Otec platí TV, internet a poplatok za telefón. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Používa motorové vozidlo na cesty do práce a späť a tiež v súvislosti s cestami za maloletou S.. Výdavky na PHM má mesačne okolo 90 eur. Rodičom spláca mesačne sumu 50 eur, keďže mu požičali finančné prostriedky na kúpu auta. Potvrdil, že jeho príjem z výkonu práce je 700 eur mesačne a na konci uplynulého roka dostal k príjmu ešte navyše 200 eur ako odmenu. Navrhol, aby výživné bolo priamoúmerné veku dieťaťa, keďže na staršieho syna I. má matka výživné 160 eur mesačne a na S., ktorá má X rokov prispieva na výživu sumou 135 eur mesačne. Požadoval preto zníženie výživného na sumu 80 eur mesačne, a to vzhľadom k výdajom, ktoré má vo vzťahu k dcére po jej presťahovaní do K..

3. Kolízny opatrovník navrhol, aby súd zvýšil výživné zo sumy 135 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že od poslednej úpravy výživného zo strany otca dieťaťa na maloletú S. sa pomery na strane maloletého dieťaťa podstatne zmenili, keďže od poslednej úpravy výživného ubehla doba vyše dvoch rokov, v rámci ktorej maloleté dieťa už navštevuje B.. Matka dieťaťa zaplatila výdavky do Q. na stravu od 9/2020 - 12/2020 v sume 68,22 eura, do triedneho fondu 20 eur, ZRPŠ 10 eur, za prezuvky 14 eur na pol roka. Výdavky mala v súvislosti s akciami organizovanými Q. 5 eur mesačne. V súvislosti s gymnastikou platila mesačne 50 eur, členský poplatok 20 eur ročne, štartovné pri súťaži 10 eur, letný kemp 110 eur na 5 dní, čo súviselo s krúžkom gymnastiky, oblečenie a na gymnastiku - dres, kolenačky, špičky stáli 50 eur na rok. Potrebné náčinie na gymnastiku stálo 50 eur na rok. Vitamíny mesačne stáli 20 eur, oblečenie a obuv cca 80 eur, hygienické potreby približne 15 eur mesačne. Sporenie hradí vo výške 20,22 eura mesačne. Z príjmu, ktorý matka dieťaťa dosahuje z výkonu práce uhrádza výdavky, ktoré sa viažu k jej osobe - povinné poistenie povolania matky vo výške 30,16 eura na rok, PZP vozidla 110,64 eura ročne, náklady na udržiavanie auta - pneumatiky, zmesi do ostrekovačov 50 eur na rok, telefón 10,50 eura mesačne, hygiena u matky 20 eur mesačne, oblečenie 30 eur mesačne, potreby pre domácnosť 15 eur mesačne. Matka poberá prídavky na dve deti vo výške 24,95 eura mesačne. Otec dieťaťa má príjem, z ktorého sa dokáže podieľať na výžive maloletej sumou 155 eur mesačne, keďže doteraz otec prispieva na výživu sumou 135 eur mesačne. Rozdiel medzi uvedenými sumami predstavuje 20 eur. Táto suma pomôže saturovať odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré súvisia s výdavkami, ktoré v čase poslednej úpravy výživného neexistovali, keďže dieťa malo iný rozsah potrieb a medzičasom vyrástlo. Pri hospodárnom spoločnom uvažovaní ohľadom odôvodnených potrieb maloletej S. by rodičia nemuseli mať vyššie výdavky už len tým, že by veci pre ňu nekupovali dvojmo. Keďže matka podala návrh dňa 28.09.2020, ale zároveň súhlasila, aby súd výživné zvyšoval od 01.10.2020, súd návrhu matky čiastočne vyhovel. Nestotožnil sa s tým, aby otec na maloletú prispieval matkou požadovanú sumu výživného 250 eur mesačne, ale mal za to, že nateraz je dôvodné zvýšiť výživné zo strany otca na sumu 155 eur mesačne. V rámci konania sa otec dieťaťa domáhal aj stavu, aby súd znížil doterajšie súdom určené výživné, a to vzhľadom k tomu, že má výdavky po presťahovaní sa matky s maloletou S. do K.. V tomto smere mal súd za to, že požiadavka na zníženie výživného nie je dôvodná. Podľa rozhodnutia súdu by mal otec na maloletú S. za obdobie od 10/2020 do 2/2021, teda za 5 mesiacov, zaplatiť navyše 100 eur ako zročné výživné, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý navrhol znížiť výživné na maloleté dieťa na sumu 80 eur mesačne. Sumu 135 eur považoval za vyššiu už v čase rozvodu, ale voči rozsudku súdu sa neodvolal, pretože sa jednalo o jeho maloleté dieťa. Nepredpokladal však zmeny presťahovania matky s maloletým dieťaťom do K.. Nepovažuje za spravodlivé, aby X-ročné dieťa malo výživné vo výške 155 eur a jeho súrodenec vo veku XX rokov výživné 160 eur. Náklady na cestovanie sa mu zvýšili o 90 až 100 eur, pretože si pravidelne chodí po maloletú dcéru aj v pracovnom týždni. Tiež musí dcéru kupovať oblečenie, pretože matka jej náhradné oblečenie na styk nenabálí. Rovnako to je aj v prípade hračiek. Keďže sa obaja rodičia majú na potrebách dieťaťa podieľať rovnakou sumou, t.j. 155 eur, je nemožné, aby matka na maloleté dieťa mesačne minula 310 eur. Maloleté dieťa matka prihlásila na krúžok gymnastiky bez jeho vedomia a súhlasu, no on má znášať náklady na gymnastiku. Poukázal na nejasný príjem matky a jej zavádzanie, že nepozná príjem jej partnera.

6. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že na základe vykonaného dokazovania navrhol súdu, aby zvýšil výživné zo strany otca na maloleté dieťaťo zo sumy 135 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne, a to v nadväznosti na návrh, ktorý podala matka dieťaťa, keďže je to v jeho záujme; pričom od poslednej úpravy výživného prešla dlhá doba. Po prehodnotení a zvážení skutočností sa však stotožnil s rozhodnutím súdu, keďže dané rozhodnutie je v záujme maloletého dieťaťa.

7. K odvolaniu otca doručila súdu vyjadrenie i matka navrhujúc napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že všetky výdavky na maloleté dieťa súdu zdokladovala a poukázala na skutočnosť, že maloletá od septembra 2021 nastupuje do V. Y. G.. Otec nemá vlastnú domácnosť, len prispieva jeho rodičom, nespláca hypotekárny úver a nevytvára úspory pre maloleté dieťa. Ona dcére platí sporenie, o čom predložila doklad.

8. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec maloletého dieťaťa uvádzajúc, že výživné sa hradí na výživu maloletého dieťaťa a nie na úver matky. Súdu dokladoval, že maloletej S. sporí finančné prostriedky, hoci účet nie je vedený na meno maloletého dieťaťa. Opätovne poukázal na situáciu s náhradným oblečením, ktoré matka maloletému dieťaťu nepribalí. Odmietol tvrdenie, že nie je ochotný na maloleté dieťa prispieť mimo výživného. Mal za to, že matke ide evidentne len o peniaze, na ktoré zneužíva svoje dieťa. Zotrval na znížení výživného na sumu 80 eur.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci neviazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože súd urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými ustanoveniami Zákona o rodine.

10. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu matky na zvýšenie výživného z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a rovnako aj opodstatnenosťou návrhu otca na zníženie výživného, a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke. Odvolací súd sa preto obmedzuje len na konštatovanie správnosti napadnutého rozsudku, vrátane výroku o zročnom výživnom za špecifikované obdobie, a výroku o trovách konania, a na dôvažok dodáva nasledovné:

11. Z obsahu spisu vyplýva, že matka sa podaným návrhom dňa 28.09.2020 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca zo sumy 135 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne s účinnosťou od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, a teda žiadala zmenu rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/40/2018-128 zo dňa 26.07.2018 v časti vyživovacej povinnosti. Podaný návrh odôvodnila zvýšením odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Otec s podaným návrhom matky nesúhlasil, práve naopak, navrhol súdom určené výživné v sume 135 eur mesačne znížiť na sumu 80 eur mesačne, pretože mal za to, že uvedená suma je úmerná potrebám maloletého dieťaťa. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podaného návrhu matky, pretože mal za preukázané, že potreby maloletého dieťaťa sa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti zvýšili. Súd preto rozsudkom č. k. 13P/246/2020-222 zo dňa 08.03.2021 zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/40/2018-128 zo dňa 26.07.2018 v časti vyživovacej povinnosti otca na maloletú S. tak, že vyživovaciu povinnosť otca na maloletú S. zvýšil zo sumy 135 eur mesačne na sumu 155 eur mesačne. Zročné výživné za obdobie od 01.10.2020 do 28.02.2021 vo výške 100 eur zaviazal otca zaplatiť k rukám matky do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Návrh otca dieťaťa na zníženie výživného zamietol. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa.

12. Ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine uvádza, že súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Obaja rodičia majú k maloleťmu dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, a preto pri svojom životnom smerovaní musia robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za všestranný vývoj svojich detí dokázali uspokojovať všetky ich základné životné potreby, t. j. nielen fyzické potreby ale aj potreby duševné. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie po prejednaní veci dospel k záveru, že odôvodnené potreby maloletej S. sa neustále zvyšujú vzhľadom na jej fyzický i duševný vývoj a výživné v doteraz určenej výške 135 eur mesačne spolu s vyživovacou povinnosťou matky už nepokrýva všetky výdavky na výživu maloleťmu dieťaťu v širšom slova zmysle. Pomery na strane maloleťmu dieťaťu sa zmenili a už len na základe tejto skutočnosti bol daný dôvod na zvýšenie výživného. Je zrejmé, že od poslednej úpravy výživného v roku 2018 nastala zmena pomerov na strane maloleťmu dieťaťu, s ktorým sa matka presťahovala do K., maloleť dieťa navštevuje V. G., aktívne sa venuje mimoškolským aktivitám, zvýšili sa výdavky na oblečenie, stravu a koníčky dieťaťu. Aj v súvislosti s krúžkom gymnastiky sa zvýšili potreby maloleťmu dieťaťu, maloleť S. sa aktívne venuje gymnastickému cvičeniu, ktoré si vyžaduje zvýšené náklady na náčinie, gymnastický dres, členské poplatky, poplatky za súťaže a pod. V danej veci vôbec nie je smerodajné, či so zápisom na krúžok gymnastiky otec dieťaťu súhlasil, dôležitým je, že táto aktivita maloleť dieťa baví, aktívne sa jej venuje a dosahuje i pozitívne výsledky účasťou na súťažiach. Súčasne odvolací súd upriamuje pozornosť otca na skutočnosť, že maloleť S. od septembra 2021 nastupuje do V. Y. G.. S nástupom do školy sa zvyšujú i potreby maloleťmu dieťaťu na školské pomôcky, oblečenie do školy, školské aktivity, atď. Ako uviedla matka, maloletej S. začala zabezpečovať školské potreby už pred Vianocami 2020, a teda súd istým spôsobom zohľadnil zabezpečovanie potrieb maloleťmu dieťaťu súvisiacich so školskou dochádzkou už v aktuálnej úprave vyživovacej povinnosti.

13. Súd prvej inštancie pri určení zvýšenia výživného správne prihliadol na majetkové pomery, resp. finančné pomery oboch rodičov a osôb, s ktorými žijú v spoločnej domácnosti, i na výdavky maloletej S. vyčíslené jej matkou v tomto konaní, a dospel k záveru, že zvýšenie výživného na sumu 155 eur mesačne je primerané a postačuje na uspokojovanie životných potrieb maloleťmu dieťaťu. Je zrejmé, že na strane otca, ktorý nesúhlasil so zvýšením jeho vyživovacej povinnosti, sú dané možnosti a schopnosti na to, aby plnil zvýšenú vyživovaciu povinnosť na svoju maloleť P., pretože ide o jeho prioritnú povinnosť. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom preskúmal majetkové pomery rodičov maloleťmu dieťaťu, ako i partnera, s ktorým matka žije v spoločnej domácnosti, a správne dospel k záveru, že zo strany otca sú dané reálne možnosti, aby na maloleť S. prispieval sumou 155 eur mesačne. Jeho príjem z výkonu práce je 700 eur mesačne, pričom na konci roka dostal jednorazovú odmenu 200 eur. Výdavky otca na bývanie hradia jeho rodičia, otec platí len TV, internet a poplatok za telefón, za kúpu motorového vozidla spláca svojim rodičom mesačne 50 eur a výdavky na pohonné hmoty mesačne činia 90 eur. Z čestného prehlásenia č. I. 157 predloženého otcom vyplýva, že otec tiež hradí sumu 100 eur svojim rodičom za užívanie ich bytu v I.. Uvedené príjmy a výdavky otca teda jednoznačne naznačujú, že je v možnostiach otca uhrádzať na maloleť dieťa výživné v sume 155 eur. K otcovej námietke, že v konaní neboli jasne preukázané príjmy matky a jej partnera odvolací súd uvádza, že súd mal za preukázaný príjem matky vo výške 1.200 eur mesačne, prídavky na deti vo výške 25,50 eura a výživné na maloleťmu I., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 160 eur. Rovnako súd dostatočne preskúmal odôvodnené výdavky matky a výdavky jej partnera, ako i mieru, akou sa jej partner, s ktorým žijú v spoločnej domácnosti, podieľa na nákladoch na spoločnú domácnosť. Všetky uvedené výdavky súd detailne vyčíslil a konkretizoval v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd nepovažuje za potrebné ich opätovne uvádzať. Hoci otec v odvolaní poukázal na zvýšenie výdavkov na cestovanie za maloleťmu dieťaťom, s ktorým sa matka presťahovala do K., odvolací súd má za to, že otec má dostatok finančných prostriedkov na to, aby dokázal jednak uhrádzať zvýšené mesačné výživné na svoju maloleť P., a súčasne i hradíť náklady súvisiace s cestovaním na styk s maloleťou S.. Nakoniec pravidelný styk otca s jeho maloleťou dcérou, a to nielen počas víkendov, ale aj počas týždňa, je v záujme budovania a rozširovania pozitívneho vzťahu otca s maloleťmu dieťaťom, pričom keď má otec maloleťmu dieťa na styk v rámci jedného dňa, nemusí maloleťmu dieťa brať z K. do I. a potom v ten istý deň naspäť do K., ale môže s ním tráviť čas v K., čím si zníži svoje výdavky na pohonné hmoty.

14. V súvislosti s námietkou otca, ktorý porovnáva vyživovacie povinnosti maloletej S. s jej K. XX-ročným bratom, odvolací súd nevidí žiadny problém v tom, že vyživovacia povinnosť na maloleťmu S. takmer dosahuje výšku vyživovacej povinnosti na jej staršieho brata. Vyživovacia povinnosť na každé maloleťmu dieťa je súdom určená individuálne s prihliadnutím na pomery jeho rodičov, ako i odôvodnené potreby maloleťmu dieťaťu, a preto vyživovaciu povinnosť na maloleťmu S. a na jej K. brata nemožno navzájom

porovnávať a už vôbec nemožno zastať názor, že na maloletú S. len vzhľadom na jej vek oproti jej staršiemu bratovi má byť určené nižšie výživné. Odôvodnené potreby oboch maloletých detí sa líšia a rovnako sa líšia i majetkové a rodinné pomery osôb, ktoré sú povinné z vyživovacej povinnosti na tieto dve maloleté deti, preto je v danej veci irelevantné porovnávať výšku vyživovacích povinností v priamej úmere s vekom maloletých detí.

15. Odvolací súd dodáva, že je bežnou zaužívanou praxou, že maloleté dieťa má u rodiča, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti, ale ku ktorému chodí na styk, svoje vlastné oblečenie a hračky, ktoré mu kúpil tento rodič nad rámec uloženej vyživovacej povinnosti. V danom prípade maloleté dieťa u otca počas styku trávi pomerne krátky čas, preto aj jeho potreby na množstvo hračiek a oblečenia nie sú tak vysoké ako je to u matky, kde trávi prevažnú väčšinu svojho času. Je na rozhodnutí a vôli oboch rodičov, aké množstvo oblečenia a hračiek zadovážia maloletému dieťaťu, no pokiaľ im neprekáža, že vynakladajú dvojnásobok finančných prostriedkov na kúpu druhovo rovnakého oblečenia a hračiek maloletému dieťaťu, súd v tejto otázke starostlivosti o maloleté dieťa nie je oprávnený rodičov obmedzovať. Odvolací súd súčasne apeluje na rodičov, aby zlepšili komunikáciu medzi sebou týkajúcu sa maloletého dieťaťa a tým predišli zbytočným výdavkom, ktoré obaja vynakladajú na kúpu dvojitého oblečenia a hračiek pre maloletú S.. Skutočnosť, že rodičia medzi sebou nevedia komunikovať ani za účelom zabezpečenia týchto základných životných potrieb však nemôže byť na ujmu maloletého dieťaťa v tom smere, že otec bude prispievať na jeho výživu zníženým výživným. Rovnako ani skutočnosť, že otec sporí maloletej finančné prostriedky, nemôže byť dôvodom na nižšiu vyživovaciu povinnosť na zabezpečovanie základných životných potrieb maloletého dieťaťa.

16. Aj s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd námietky otca uvedené v odvolaní nepovažoval za právne významné v tom smere, aby jeho odvolaniu vyhovel. Nakoniec, pri zvýšení výživného sa mesačne jedná o sumu 20 eur, a teda k zvýšeniu výživného došlo len v minimálnej miere.

17. Odvolací súd teda stotožňujúc sa s právnymi a skutkovými závermi súdu prvej inštancie, na ktoré v podrobnosti odkazuje, napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).